

عنوان مقاله:

آموزش الگوهای صحیح استناددهی در تولیدات علمی نویسندگان برتر دانشگاه های علوم پزشکی ایران در سال ۲۰۱۷

محل انتشار:

فصلنامه توسعه آموزش جندی شاپور، دوره 8، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سید عابدین حسینی آهنگری - دانشجوی دکتری، گروه علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

ثریا ضیائی - عضو هیات علمی، گروه علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

فرامرز سهیلی - عضو هیات علمی، گروه علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

افشین موسوی چلک - عضو هیات علمی، گروه علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف آموزش الگوهای صحیح استناددهی در تولیدات علمی نویسندگان برتر دانشگاه های علوم پزشکی ایران در سال ۲۰۱۷ با توجه به ارتباط میان متغیرهای سطح رشد اخلاقی و خودکنترلی با الگوی "استناد به همکاران" در مقالات نویسندگان برتر دانشگاه های علوم پزشکی ایران در سال ۲۰۱۷ انجام شده است. پژوهش حاضر از نوع مطالعات کاربردی علم سنجی و همبستگی (ارایه مدل) است. جامعه مورد بررسی کلیه اعضای هیات علمی دانشگاه های علوم پزشکی ایران با شاخص اچ ۱۰ بالاتر بودند. حجم نمونه به روش نمونه گیری تصادفی نظام مند ۱۳۰ نفر تعیین شد. داده های جمع آوری شده با استفاده از نسخه ۱۶ نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان می دهد که متغیر سطح رشد اخلاقی با الگوی استناد به همکاران دارای ارتباط معنادار است اما متغیر خودکنترلی با الگوی مورد نظر ارتباط معنادار ندارد. همچنین یافته ها بیانگر معنادار بودن مدل رگرسیون است. ضریب تعیین رابطه برابر ۲۳۶/۰ و نسبت F برابر ۵۲۱/۱۶ است که در سطح $p < ۰۰۱$ معنا دار است. از میان متغیرهای سطح رشد اخلاقی و خودکنترلی تنها عامل سطح رشد اخلاقی (۰۰۱).

کلمات کلیدی:

رفتار استنادی، خودکنترلی، رشد اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541468>

